การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สองประการคือ การศึกษาการปฏิรูปกองทัพไทย ภายใต้ระเบียบเศรษฐกิจและความมั่นคงใหม่ของโลก และเพื่อศึกษาการนำนโยบาย เบญจวิถีไปปฏิบัติตามแนวชายแคนไทย-พม่า นโยบายคังกล่าวที่เป็นผลจากการปฏิรูป กองทัพในค้านยุทธศาสตร์

การวิจัยนี้ใช้วิธีการในเชิงคุณภาพโดยใช้ข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์ บุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายคังกล่าวไปปฏิบัติ

ผลการศึกษาพบว่า (1) การปฏิรูปในเชิงยุทธศาสตร์นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงจาก การทำสงครามตัวแทนไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ (2) นโยบายเบญจวิถีเป็นกรอบการ ปฏิรูปของกองทัพไทยในค้านต่าง ๆ อาทิ การลดขนาดของกองทัพ การลดระดับขั้นการ บังคับบัญชา การขจัดการทำงานที่ซ้ำซ้อน การแก้ปัญหาความขัดแย้งตามแนวชายแดน การบรรเทาสาธารณภัย การเพิ่มบทบาทของกองทัพไทยในโครงการพัฒนาต่าง ๆ และ การช่วยเหลือประชาชนตามแนวชายแดน ซึ่งจะช่วยเพิ่มความมั่นคงของประเทศ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยครั้งนี้คือ ควรจะมีการเพิ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ตามแนวชายแคนไทย-พม่าให้มากขึ้น ความสำเร็จของการนำนโยบายคังกล่าวไปปฏิบัติ อาจกลายเป็นตัวแบบที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาความขัดแย้งตามแนวชายแคนด้านอื่น ๆ ของประเทศได้ The objectives of this study are to study Thai military reform under the new economic and security order, the implementation of "Benjavidhi" policy or the five-path policy and the result of such reform in terms of strategy reform along Thai-Burmese border.

This study is done on the basis of a qualitative method using official and academic documents and interviews with key informants in the military pursued.

As a result, it is found, that (1) the strategy reform brings about change in strategy of the Thai military from waging proxy war to establishing peaceful coexistence; (2) Benjavidhi policy is used as a framework of Thai military reform in terms of down-sizing the Thai army, reducing hierarchical level, eliminating job overlapping, solving conflicts along the border, alleviating public threats, enhancing roles of the Thai Royal Army in development programs and in helping people along the border, which in turn help increase national security.

According to the study, it is suggested, that more economic cooperation should be provided along the Thai-Burmese border. The success of such policy implementation may become a proper model to solve problems along borders in other parts of the country.